

2023

# DOPIS K VELIKONOCŮM

*Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši,  
zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.*

Ž 30, 4

- Řádovým bratřím
- Sestrám klariskám a koncepcionistkám
- Františkánským laičkám a laikům

**Drazí bratři a sestry,  
ať vám Pán dá svůj pokoj!**

Na obraze Piera della Francesca Zmrtvýchvstání stojí Kristus jako vítěz nad smrtí, ale když se podíváme pozorně, můžeme v jeho tváři objevit závoj smutku. Ukřižovaný-Vzkříšený Pán ve skutečnosti prošel životem a smrtí až do samého konce, zakusil celou realitu stvořeného stavu až do pekel, i s jeho rozpory.

Zde se mé myšlenky obracejí ke svatému Františkovi. Na počátku svého obrácení, když se vrací z večere s přáteli, ustrne, zastaví se a zakusí náhlou a neznámou sladkost, ovoce vnitřního navštívení Duchem (srov. 3K 7).



Později, při setkání s malomocným, po prvním impulzu utéct kvůli odporu k tomuto rozkládajícímu se tělu, ho František nakonec obejmě a políbí a zakusí, že „to, co se mi zdálo hořké, se změnilo ve sladkost ducha i těla“ (*Závěť 3*).

Není to právě tento vnitřní zdroj sladkosti, který mu umožní prožít Velikonoce nejprve s malomocným, a pak s mnoha dalšími? Pach omezení a smrti mu otevřel cestu ke sladkosti nového života: to jsou Velikonoce!

### **Cesta je nám vytyčena, krok je nezvratný**

Slavit Velikonoce znamená neodvracet pohled od lidské reality v jejích rozporuplných světlých i temných aspektech: touha milovat a vytvářet plný život, spolu s válkami, utrpením společného domova, zemětřeseními, zraněními v dialogu a bratrství mezi lidmi, skupinami, národy, rodinami, v samotné církvi a také v našem společenství.

Jak bychom mohli nerozpoznat Velikonoce, které vyvěrají z těchto „pekelných“, protože milost Zmrtvýchvstalého činí všechno novým a umožňuje nám vydržet i tváří v tvář pohoršení zla, které často zdánlivě vítězí?

Ve stém výročí Řehole, smlouvy života, chceme s novým nadšením přijmout povolání, abychom životem a slovem svědčili o naději evangelia v „peklech“ a v trhlinách této doby, těžko srozumitelné a Bohem vždy milované.

V Grecciu František naslouchal evangeliu a spolu s ostatními chtěl vidět strádání a chudobu, v níž se narodil Boží Syn, který s námi zůstal ve skrovné podobě chleba. Styl evangelia je stylem maličkých a chudých, osvobozených od pokušení moci a vlastnictví, učiněných schopnými trpělivě budovat s druhými oázy bratrství a naděje, kde se učíme naslouchat a kráčet společně s mnohými dalšími. Zde je velikonoční cesta pro nás dnes, aby poklad evangelia prožívaný jako bratři a sestry naplnil tuto dobu sužovanou tolika násilím a touhou po skutečném míru.

To vše je možné, pokud si uvědomíme, že žijeme v době, v níž máme kráčet na cestách světa jako „duchovní hledači“, jako věřící v Ukřižovaného-Vzkříšeného a zapálení velikonočním ohněm.

Rád bych vám popřál a předal s radostí několik kroků do života:

- Postní poušť nás vyzvala, abychom zápasili s Božím slovem, se sebou samými a se svým hladem, s životy tolika zapomenutých lidí: pokračujme na této cestě světla!



- Velikonoce prolamují a překonávají rozčarování zklamaných: nechme je propuknout v našich obavách: ony jsou příslibem a počátkem skutečného pokoje i v době válek a různých „zemětřesení“!
- Vystupme ze svých příliš mnoha pohodlných zón a konečně vyjděme směrem k druhému (druhým), naučme se plakat a usmívat na ulicích hemžících se lidmi všeho druhu a rozpoznávat v nich rysy tváře Živého; odvažme se stát se více „vycházejícím řádem“!
- Nechme se poslat co nejdále anděly velikonočního rána, abychom hledali vzkříšeného Krista mezi živými, a ne mezi mrtvými: hlásejme ho všem ve chvále a ve výzvě k obrácení!

S požehnáním svatého Františka přeji všem s upřímným srdcem Velikonoce života prožitého v dnešní lidské realitě a skrze ni, tolik z nás se na ní podílí v různých částech světa.



Váš bratr a služebník

*Fr. Massimo Fusarelli, ofm*

Br. Massimo Fusarelli, ofm  
*Generální ministr*

Prot. 112054